

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/214/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416207234
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416207234.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO:31 575 951, proti žalovanej : V. M., G.. XX.XX.XXXX, E. K. P. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 1.924,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.924,27 eur, úroky vo výške 95,10 eur, úroky z omeškania vo výške 0,95 eur, poplatky za poistenie vo výške 1,70 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.924,27 eur od 13.12.2016 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 22. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 22. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.12.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.924,27 eur, úrok vo výške 95,10 eur, úrok z omeškania vo výške 0,95 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.924,27 eur od 3.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 95,10 eur od 3.12.2016 do zaplatenia, poplatky za poistenie vo výške 1,70 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 3.2.2016 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXX na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 2.000,-eur. Tvrdil, že sa tak stalo po overení bonity žalovanej v súlade s § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V žalobe uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli v zmysle jej bodu 1.1 aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom- Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky-Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie sú v uvedených obchodných podmienkach. V žalobe tvrdil, že poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach s tým, že celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 29.1.2024. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaná po vyčerpaní úveru porušila zmluvné povinnosti, preto žalobca po zaslaní upozornenia žalovanej na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia úveru zo dňa 29.9.2016 na základe výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 2.12.2016 rozhodol o predčasnej splatnosti úveru, avšak napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu doposiaľ uhradená. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.924,27 eur, úrokov vo výške 95,10 eur predstavujúcich dohodnutý úrok v sadzbe 13,90

% ročne v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, úrokov z omeškania vo výške 0,95 eur a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,70 eur ktoré sa žalovaná zaviazala hradiť mesačne popri anuitných splátkach úveru v bode 1.2 zmluvy. V súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania z nezaplatenej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatnenia úveru žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn.4Cob/62/2007. Odôvodnenie žaloby žalobca doplnil v písomnom podaní zo dňa 20.3.2019 tak, že jeho právo na zosplatnenie úveru bolo uvedené v Obchodných podmienkach pre úvery občanom, konkrétne v ich bode 2.9.1 - Predčasná splatnosť, pričom poukázal na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 podľa ktorého spotrebiteľská zmluva nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument a predložil dôkaz o odoslaní druhej upomienky/opakovaného upozornenia žalovanej a o doručení výzvy na predčasné splatenie úveru žalovanej a tiež výpis z osobného účtu žalovanej s tým, že na tento boli dňa 3.2.2016 pripísané finančné prostriedky vo výške 2.000,-eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil Zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Obchodné podmienky pre úvery občanom, Sadzobník poplatkov, druhú upomienku/opakované upozornenie s dôkazom o jej doručovaní, výzvu na predčasné splatenie úveru s doručenkou, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania, prepočet zmluvných úrokov do zosplatnenia a prepočet úrokov z omeškania do zosplatnenia, výpis z účtu žalovanej č.2/2016.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal s tým, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Žalovaná k žalobe na pojednávaní vyjadrila sa tak, že je pravdou, že mala úver od žalobcu, v čase keď si ho brala bola zamestnaná, potom po 3 mesiacoch prácu stratila a zamestnala sa opäť až po ďalších 3 mesiacoch. Uviedla, že snažila sa situáciu so žalobcom riešiť, bola na pobočke žiadať o odklad splátok, kde jej povedali že už je to vo vymáhaní nejakej firmy, keď tam písala e - mail, tí odkázali ju zase na Prima banku takže nevedela s kým to má riešiť. Žalovaná uviedla, že nie je schopná zaplatiť žalobcovi dlh jednorázovo a ani v splátkach vyšších ako 20,-eur mesačne, nakoľko sú jej zo mzdy vykonávané zrážky, na dôkaz čoho označila svoju výplatnú pásku, býva s mamou kde po zaplatení elektriny, telefónu neostane jej taká suma, aby mohla platiť vyššiu splátku. Ako dôkaz na preukázanie svojich výdavkov žalovaná označila a predložila poštové peňažné poukazy o príslušných úhradách.

7. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalovaná uviedla, že zmluvu so žalobcom uzavrela, podmienky úveru boli jej vysvetlené, rozumela im, so zmluvou dostala aj ďalšie dokumenty, obchodné podmienky. Potvrdila, že bola jej ako úver vyplatená suma 2.000,-eur a že doposiaľ zaplatila len 213,72 eur s poslednou úhradou v júli 2016. Tvrdila, že banka preverovala jej schopnosť splácať úver, pýtali od nej doklady o zamestnaní. Čo sa týka vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom, k tomu uviedla, že chodili jej domov výzvy na platenie, upozornenia, nerozporuje podmienky a právo žalobcu predčasne zosplatiť úver. Vo vzťahu k svojim pomerom uviedla, že je proti nej vedená exekúcia a vykonávajú sa jej zo mzdy exekučné zrážky, ktoré by mali skončiť niekedy v lete. Je slobodná, bezdetná, žije s mamou, ktorej príjmom je len vdovský dôchodok cca 120,-eur, prispieva na stravu, na elektrinu polovicou sumy.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 20.3.2019, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a oboznámením sa s dôkazmi o pomeroch žalovanej, keďže vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, a zistil tento skutkový stav:

9. Medzi žalobcom ako bankou a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 3.2.2016 uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej splátkový bezúčelový úver s označením druhu úveru ako „pôžička“ vo výške 2.000,-eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 34,77 eura splatných k 27. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 29.2.2016 a poslednej splátky 29.1.2024, a to buď odpísaním z bežného účtu žalovaného v banke, resp. príkazom na úhradu

v prospech inkasného účtu. Žalovaná mala podľa zmluvy zaplatiť za poskytnutie úveru poplatok vo výške 100,-eur, pričom podľa článku 2.2 Zmluvy po uplynutí 18 mesiacov od poskytnutia úveru banka vráti klientovi ním zaplatený poplatok za poskytnutie úveru za predpokladu, že úver bude splácaný výlučne z inkasného účtu, ktorým je osobný účet vedený bankou, klient nebude viac ako 5 dní v omeškaní so splácaním svojich peňažných záväzkov a zároveň nesplatil úver ani jeho časť predčasne. Celková čiastka, ktorú mala podľa zmluvy žalovaná splatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom) bola v zmluve vyčíslená sumou 3.437,92 eura, pri RPMN 16,88 % a úrokovej sadzbe 13,90 % p.a. - fixnej do splatnosti. Suma 3.437,92 eur ako celková čiastka ktorú musí klient zaplatiť zodpovedá súčtu počtu a výšky splátok (96 x 34,77 eur rovná sa 3.337,92 eur) a dohodnutého poplatku za poskytnutie úveru (100,-eur). Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 15,55 %. V zmluve bol dojednaný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. Dohodnuté bolo aj poistenie schopnosti splácať úver s tým, že za toto poistenie bude žalovaná popri splátke úveru uhrádzať mesačne sumu 0,85 eur. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

10. Podľa žalobcom predloženého výpisu z účtu (čl.45 spisu) v prospech žalovanej bola jej na účet dňa 3.2.2016 poskytnutá suma 2.000,-eur, čo žalovaná pred súdom aj sama potvrdila. Žalobca tvrdí, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto bol úver v súlade so zmluvou predčasne zosplatený.

11. Prehľad splácania úveru žalovanou (čl.15 spisu) ako aj prehľad stavu omeškaných splátok na úvere predložené žalobcom potvrdzujú tvrdenie žalobcu, že žalovaná meškala so splácaním úveru, keď poslednú úhradu na úver uskutočnila dňa 27.7.2016, následne so splácaním úplne prestala, splátky splatné v mesiacoch august až november 2016 (4 celé mesačné splátky) neuhradila. Zo žalobcom predloženej upomienky zo dňa 29.9.2016 (čl.12 spisu) označenej ako „Opakované upozornenie“ vyplýva, že žalovaná z dôvodu omeškania v splácaní bola upomínaná k splácaniu úveru s tým, že ak sa tak nestane a nedoplatí omeškané splátky vo výške 86,39 eur, bude žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka žiadať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca listom z 2.12.2016 (čl.13 spisu) oznámil žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú na predčasné splatenie celého úveru, na základe čoho vznikla žalovanej povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Jeho výšku uviedol žalobca vo výzve sumou 2.082,02 eura, na splatenie ktorej poskytol žalobca žalovanej lehotu do 12.12.2016. Zároveň bola vo výzve žalovaná upozornená, že uvedený dlh sa denne úročí a rastie. Žalobca predloženým dokladom o doručovaní (čl.43 spisu) preukázal, že uvedenú výzvu žalovanej doručoval na adresu trvalého pobytu žalovanej uvedené v zmluve (Rakúsy 272), túto si žalovaná neprevzala na pošte v odbernej lehote.

12. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pohľadávku banky voči žalovanej predstavovala suma 2.082,02 eur a pozostávala z nevrátenej istiny úveru vo výške 1.924,27 eur, úrokov vo výške 95,10 eur, úrokov z omeškania vo výške 0,95 eur a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,70 eur, čo zodpovedá prehľadu splácania a započítavania splátok úveru žalovanou do predčasného zosplatenia úveru (čl.15 spisu) a prepočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania predložených žalobcom (čl.16 spisu). Žalobca tvrdí, že po predčasnom zosplatení úveru žalovaná neuhradila mu nič, čo táto pred súdom sama potvrdila.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Žalovaná pri uzavretí úverovej zmluvy vystupovala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

14. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami (3.2.2016) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

16. Podľa § 9 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods.2 tohto zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>>
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>>,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

21. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 3.2.2016 a predložením výpisu z účtu (čl. 45 spisu), v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanej preukázal, že svoju povinnosť z úverovej zmluvy splnil, poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prospech žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.000,-eur, čo žalovaná sama potvrdila rovnako ako to, že úver prestala splácať s tým, že na úver zaplatila žalobcovi doposiaľ len 213,72 eur. Žalobca tvrdí, že žalovaná nerealizovala svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, preto úver bol predčasne zosplatnený a neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná a v časti nedôvodná.

22. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (3.2.2016), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že táto bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme a že čo do dodržania základných náležitostí predpísaných v § 9 ods.2

zákona o spotrebiteľských úveroch ako podmienka vzniku nároku na úroky a poplatky za úver jej niet čo vytknúť, preto nejde o bezúročný a bezpoplatkový úver v zmysle § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobcovi podľa názoru súdu vznikol nárok na dohodnuté poplatky a úroky za úver za dobu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

23. Povinnosťou žalovanej bolo poskytnutý úver splácať v splátkach vo výške 34,77 eur mesačne s prvou splátkou splatnou dňa 29.2.2016 a ďalšími splátkami splatnými vždy do 27. dňa v mesiaci až do zaplatenia poslednej splátky splatnej dňa 29.1.2024. Povinnosť splácať úver žalovaná plnila len do 27.7.2016, splátky splatné v auguste, septembri, októbri a novembri 2016 neuhradila už ani sčasti čo sama potvrdila s tým, že splácať prestala lebo stratila zamestnanie. Podľa článku 1 bod 1 a článku 2 bod 2.5 úverovej zmluvy sú jej súčasťou aj Obchodné podmienky pre úvery občanom, pričom v týchto je v článku 2.8 v spojení s článkom 2.9.1. dojednanie, že v prípade zmeny okolností na strane klienta, za ktoré sa považuje aj nezaplatenie ktorejkoľvek čiastky dlžnej podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru s tým, že doručením výzvy sa všetky čiastky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatné okamžite alebo v deň určený bankou vo výzve adresovanej klientovi. Žalovaná ani nerozporovala, že bola v omeškaní v dôsledku ktorého žalobca bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zákonné podmienky pre takýto postup v zmysle § 565 a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka podľa názoru súdu boli splnené, nakoľko bolo dohodnuté právo žalobcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, žalovaná bola viac ako tri mesiace v omeškaní so zaplatením splátky a bola žalobcom listom zo dňa 29.9.2016 (opakované upozornenie ktorého doručovania žalobca preukázal dokladom na čl.44 spisu a sama žalovaná potvrdila), teda v lehote podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka upozornená na uplatnenie tohto práva žalobcu. Preto ak žalobca listom zo dňa 2.12.2016 žalovanej oznámil vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, bolo to po práve a žalovaná v dôsledku straty výhody splátok bola povinná zaplatiť žalobcovi jednorázovo všetky oprávnené nároky z úverovej zmluvy. Skutočnosť, že žalovaná neprevzala uvedenú písomnosť na pošte v odbernej lehote na tejto jej povinnosti nič nemení, nakoľko žalobca preukázateľne doručoval prostredníctvom pošty uvedenú písomnosť žalovanej na ňou uvedenú adresu (viď doklad na čl.43 spisu) a tak sa táto v zmysle článku 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu považuje za doručení jej tretím dňom po jej odoslaní (k odoslaniu došlo dňa 5.12.2016). To, že tak ani po tejto písomnej výzve žalobcu neurobila žalovaná sama potvrdila. Súd preto žalobu žalobcu v rozsahu uvedenom ďalej mal za dôvodnú.

24. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie nevrátenej úverovej istiny vo výške 1.924,27 eur a úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 95,10 eur, tieto nároky žalobcu súd považoval za preukázané tak čo do základu ako aj výšky a za plne dôvodné. Žalobca preukázal, že v prospech žalovanej ako dlžníka poskytol sumu úveru 2.000,-eur. Zo zaplatených anuitných úverových splátok žalovanej v celkovej výške 213,72 eur bola v súlade so zmluvou na istinu započítaná suma 75,73 eur, preto dlh žalovanej na istine činí 1.924,27 eur (2.000 eur - 75,73 eur) a tak v tejto časti žalobu žalobcu súd mal za dôvodnú.

25. Za dôvodnú mal súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov nezaplatených za dobu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 95,10 eur, nakoľko nárok na úroky z úveru v sadzbe 13,9 % ročne, ktorá neodporuje zákonu ani dobrým mravom má oporu v zmluve a táto výška úrokov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola preukázaná.

26. Aj nárok na zaplatenie poplatkov za poistenie vo výške 1,70 eur súd považoval za dôvodný. Priamo v úverovej zmluve, v jej hlavnej časti obsahujúcej parametre úveru a práva a povinnosti zmluvných strán (tu je ňou bod 1.2 zmluvy- základné podmienky) bolo jasne a zrozumiteľne dohodnuté stranami poistenie, a že za toto poistenie bude žalovaná platiť poplatok 0,85 eur mesačne a to rovnako ako úverovú splátku vždy k 27.dňu v mesiaci. Že uvedená povinnosť platne existovala a že jej žalovaná riadne rozumela potvrdzuje aj to, že aj splátky ktoré riadne uhradila (od februára do júla 2016) hradila vo výške 35,62 eur mesačne, teda vrátane poplatku za poistenie 0,85 eur mesačne (výška splátky bez poistenia bola 34,77 eur). Preto nárok na zaplatenie poplatku za poistenie za dva mesiace (2x 0,85 eur) je podľa názoru súdu preukázaný a dôvodný, nakoľko má tu základ vo výslovnom, jasnom a zrozumiteľnom dojednaní strán.

27. Žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 5 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje jednak z omeškaných splátok do predčasného zosplatenia úveru (vo výške 0,95

eur) ako aj odo dňa 3.12.2016 do zaplatenia, a to tak z nezaplatenej istiny úveru vo výške 1.924,27 eur ako aj z nezaplatených úrokov vo výške 95,10 eur.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Čo sa týka úroku z omeškania vo výške 0,95 eur požadovaného z omeškaných splátok do predčasnej splatnosti úveru, tento súd priznal, nakoľko žalovaná meškala so splácaním splátok úveru a výpočet úroku z omeškania žalobcom (čl.16 spisu) vychádzajúc zo sadzby 5 % ročne dohodnutej v zmluve a neprevyšujúcej zákonnú sadzbu z týchto splátok zodpovedá omeškaniu žalovanej.

33. Čo sa týka úroku z omeškania požadovaného za dobu od 3.12.2016, žalobca predloženou výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 2.12.2016 adresovanou žalovanej, v ktorej ju žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov najneskôr do 12.12.2016 preukázal, že žalovaná bola k vráteniu dlžnej sumy vyzvaná. Keďže v určenej lehote dlžná suma nevrátenej úverovej istiny vo výške 1.924,27 eur zaplatená nebola, žalovaná je v omeškaní so zaplatením tejto sumy, avšak nie odo dňa 3.12.2016 ako tvrdil žalobca, ale až odo dňa 13.12.2016, keďže vo výzve na predčasné splatenie úveru bola jej na úhradu dlžnej sumy poskytnutá lehota do 12.12.2016. Kým žalobca žalovanej neoznámil, že stratila výhodu splátok lebo využil právo žiadať predčasné splatenie úveru, žalovaná logicky nemohla meškať so zaplatením zosplatennej sumy úveru, lebo o povinnosti ju celú plniť ešte nevedela, dozvedieť sa to mohla až z listu zo dňa 2.12.2016, teda z doručenej výzvy žalobcu s oznámením o zosplatení úveru. Táto na poštovú prepravu žalovanej podaná bola dňa 5.12.2016 a za doručenie sa jej považuje tretí deň po jej odoslaní, teda dňa 8.12.2016. Preto nemožno ju k povinnosti platiť úrok z omeškania zaviazat' späťne, už odo dňa 3.12.2016. Na splnenie povinnosti zaplatiť celú zosplatenú sumu úveru žalobca poskytol žalovanej lehotu do 12.12.2016 preto až nezaplatením celej zosplatennej sumy úveru v uvedenej lehote sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojej povinnosti a preto úrok z omeškania z celej úverovej istiny priznal súd až odo dňa 13.12.2016. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dňom 13.12.2016 dostala do omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny a jej omeškanie trvá, uložil jej súd spolu so sumou 1.924,27 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.924,27 eur od 13.12.2016 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy celej zosplatennej úverovej istiny 1.924,27 eur za dobu pred 13.12.2016 súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Čo sa týka žalobcom uplatnených úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov vo výške 95,10 eur, podľa názoru súdu tieto úroky z omeškania priznať nebolo možné.

35. Žalobca na podporu svojho názoru, že patria mu úroky z omeškania aj z úrokov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn.4Co/62/2007. Hneď úvodom tejto časti odôvodnenia preto súd uvádza, že uvedený viac ako 10 rokov starý rozsudok v obchodnej veci nereprezentuje aktuálnu „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ (článok 2 ods.2 základných princípov CSP) vzhľadom na existujúce aktuálne opačné súdne rozhodnutia zaiste aj žalobcovi dobre známe, nakoľko v ďalej uvedených konaniach bol ako žalobca stranou v spore, vid' napr. rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.13Co/267/2017, alebo Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/132/2017, 16Co/18/2017, 23Co/95/2017, 18Co/30/2018 alebo 4Co/114/2017.

36. Pre úplnosť treba uviesť, že obdobne ako je to pri otázke úrokov za dobu po mimoriadnom zosplatení úveru, tak aj v otázke existencie či neexistencie nároku veriteľa na úrok z omeškania z úroku

sa aplikačná prax rozchádza. Časť súdov nárok na úrok z omeškania z úrokov považuje za dôvodný, časť nie. Súd však je názoru, že úrok z omeškania z úroku nemožno priznať a preto ho nepriznal, a to z nasledujúcich dôvodov.

37. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V zmysle tejto právnej úpravy je potrebné odlišovať zmluvné úroky od úrokov z omeškania, na ktoré vzniká veriteľovi právo zo zákona. Oneskoreným zaplatením úrokov z úveru podľa názoru súdu nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 1995 sp. zn. 6 Obdo 4/94 (R 70/1995) úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvom. Oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka).

38. Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo pohľadávky, t. j. úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35 Odo 101/2002, zo dňa 24.3.2004 (Rc 5/2006.)

39. Z toho dôvodu potom žalobcoví patria do zosplatnenia úveru úroky z úveru a po zosplatnení už žalobcoví patria iba úroky z omeškania.

40. Vzhľadom na rozchádzanie sa slovenskej aplikačnej praxe v tejto otázke a vyššie uvedený poukaz súdu na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35 Odo 101/2002, zo dňa 24.3.2004 (Rc 5/2006) je treba uviesť, že aj stanovisko Najvyššieho súdu ČR k danej otázke sa postupom času vyvíjalo a menilo, avšak ustálilo sa na názore, že úroky z omeškania z úrokov veriteľovi nepatria. Najskôr NS ČR v rozsudku z 4. 3. 2002, sp. zn. 33 Odo 47/2002, zaujal názor, že (pre úplnosť citované v pôvodnom, českom znení) „Nesplacení smluvních úroků v dohodnuté lhůtě opravňuje věřitele vymáhat po dlužníkovi úrok z prodlení, neboť nesplacené smluvní úroky se stávají dluhem, a podle § 517 obč. zák. může věřitel po dlužníkovi požadovat vedle plnění i úrok z prodlení. Proto je možno požadovat úrok z prodlení z nezaplacených smluvených úroků...“ Nasledujúcim rozhodnutím veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24. 3. 2004, sp. zn. 35 Odo 101/2002, sa však od vyššie uvedeného ponímania NS ČR odchýlil a právo veriteľa požadovať po dlžníkovi úrok z omeškania z nesplatených zmluvných úrokov bez ďalšieho nepriznáva. Vo svojom rozhodnutí pripomína delenie peňažných záväzkových právnych vzťahov, na ktorom stavia svoju argumentáciu, a to na vzťahy hlavné a vedľajšie, pričom sa k prípustnosti úrokov z omeškania z príslušenstva pohľadávky vyjadril nasledovne (pre úplnosť citované v pôvodnom, českom znení): „...Vedlejším a akcesorickým peněžitým závazkovým právním vztahem je závazkový právní vztah úrokový, který vzniká pouze tehdy, jestliže mezi účastníky existuje peněžitý závazkový právní vztah hlavní...Občanský zákoník (a v návaznosti na něj i obchodní zákoník) rozoznává úroky a úroky z prodlení. Úroky z prodlení mají povahu sankce (sankční úroky) za prodlení dlužníka se splněním závazku (§ 517 odst. 2 obč. zák.). Platí se vedle vlastního plnění stanoveným procentem z té části dluhu, s níž je dlužník v prodlení...Tím, že včas nesplatí úroky z jistiny, se dlužník dostává do prodlení s plněním příslušenství, nikoli do prodlení s plněním vlastního dluhu (jistiny). Právo požadovat po dlužníku příslušenství z příslušenství (zde úroky z prodlení ze smluvených úroků) pak věřitel nemá proto, že občanský ani obchodní zákoník mu tuto možnost nepřiznávají. Jinak řečeno, ani obchodní, ani občanský zákoník nezakotvují majetkové sankce pro případ prodlení s placením příslušenství pohledávky...Rozumí-li se pohledávkou ve smyslu úpravy obsažené v ustanovení § 121 odst. 3 obč. zák. jistina..., pak ovšem nemůže nárok na příslušenství z příslušenství pohledávky plynout ani z díkce ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák.; úsudek, že lze přiznat úrok z prodlení nebo poplatek z prodlení z příslušenství pohledávky, odůvodněný toliko úpravou obsaženou v posledně označeném ustanovení, by totiž bez vazby na ustanovení § 121 odst. 3 obč. zák. vedl k absurdnímu závěru, že takto přiznané příslušenství z jistiny již není příslušenstvím pohledávky, nýbrž nově vzniklou samostatnou pohledávkou...Tím není dotčeno právo účastníků dohodnout se (typově např. v mezích smlouvy o úvěru - srov. § 497 a násl. obč. zák.), že sjednané úroky se stanou součástí jistiny [že k ní podle dohody účastníků budou přičítány coby civilní plody peněz (fructus civiles)], a následně pak právo věřitele požadovat, aby dlužník pro případ prodlení s placením takto zvýšené jistiny platil sjednanou nebo zákonem stanovenou sazbu úroku z prodlení. Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že se takto opět úročí pouze jistina a nikoli příslušenství pohledávky. Braní úroků z úroků (tzv. anatocismus) bylo zapovězeno již podle tradic římského práva, přičemž totéž platilo v českém právu i historicky.“ Aj v svojej neskoršej judikatúre už NS ČR iba rozvádza vyššie uvedenú argumentáciu a od svojho stanoviska sa nijako neodchyľuje. Z obdobných rozhodnutí NS ČR stojí za zmienku napr. rozsudok sp. zn. 32 Odo 21/2002, uznesenie sp. zn. 29 Odo 919/2006, či rozsudok sp. zn. 29 Odo 689/2006, podľa ktorého nie je podstatné, či veriteľ požaduje zaplatenie úrokov z omeškania z dohodnutých úrokov na

základe zákona či dohody s dlžníkom, lebo "...ustanovení § 121 odst. 3 občanského zákoníku je ve vymezení příslušenství pohľadávky ustanovením kogentním a vytvořit novou kategorii 'příslušenství z příslušenství' dohodou účastníků by tak znamenalo chovat se v rozporu se zákonem (§ 39 obč. zák.)... Smluvní ujednání o placení úroků z prodlení ze smluvených úroků je ve smyslu § 39 obč. zák. neplatné pro rozpor se zákonem."

41. Vychádzajúc z definície príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pohľadávkou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina) na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku, alebo iným jeho zánikom zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa dlžník do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dohodnutých úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, nakoľko nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak sa teda rozumie pohľadávkou v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ustanovenia § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka. Prípadná odlišná dohoda strán v tomto smere potom podľa názoru súdu je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, v spotrebiteľskom vzťahu navyše nemôže obstáť ani z pohľadu jeho § 53 ods.1,5 a § 54 ods.1.

42. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti požadovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 95,10 eur predstavujúcej vyčíslené úroky zamietol a priznal iba úroky z omeškania z nevrátenej úverovej istiny, t.j. zo sumy 1.924,27 eur od 13.12.2016 do zaplatenia.

43. Keďže žalovaná žiadala o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jej žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanej platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach, avšak nie vo výške najviac 20,-eur mesačne žiadanej žalovanou, ale vo výške 50,-eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na ničím nespochybnené pomery žalovanej zistené jednak z jej výsluchu (ktorý je v zmysle § 195 CSP a § 295 CSP jedným z dôkazných prostriedkov), ako aj z listinných dôkazov ňou predložených na pojednávaní, s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením splátkou, ktorá zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia je splátka vo výške 50,-eur mesačne. Ak žalovaná žiadala povoliť splácať dlh splátkou najviac 20,-eur mesačne, tak tomu nebolo možné vyhovieť, lebo vzhľadom na výšku dlhu a narastajúceho príslušenstva v podobe úrokov z omeškania taká výška splátky by bola príliš nízka, nezabezpečovala by reálne uspokojenie veriteľa v primeranom čase a nezodpovedala by požiadavke na spravodlivú ochranu práv žalobcu. Uvedená výška splátky by bola omnoho nižšia ako samotná splátka úveru dojednaná pôvodne v úverovej zmluve, pričom v ročnom súhrne pokrývala by vo veľkej časti len úroky z omeškania, čím by k reálnemu splácaniu dlhu takouto splátkou dochádzalo len veľmi pomaly a ten by pretrvával mnoho rokov. Súd nijako nespochybňuje aktuálnu ťaživú situáciu žalovanej, ktorá predloženou výplatnou páskou preukázala, že jej aktuálny čistý mesačný príjem vzhľadom na exekučné zrážky z jej mzdy je vo výške len 349,58 eur a predloženými peňažnými poukazmi preukázala, že len za služby a energie hradí mesačne sumu viac ako 110,-eur, čím jej na základné potreby (strava, hygiena, ošatenie a pod) zostáva mesačne skutočne nízka suma. V tomto prípade ale, najmä vzhľadom na výšku dlžnej sumy nie je možné úplne nadradiť aktuálne osobné a majetkové pomery žalovanej nad právo žalobcu na uspokojenie jeho oprávneného peňažného nároku, keďže by to znamenalo neúmerné zvýhodnenie žalovanej ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd žiadosť žalovanej o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach najviac 20,-eur mesačne nemohol vyhovieť a povolil splátky vo výške 50,-eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý ako veľká banka nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovanej a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

44. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že čo do požadovanej istiny, poplatkov za poistenie, kapitalizovaných úrokov a

kapitalizovaných úrokov z omeškania žalobca bol plne úspešný, neúspešný bol len v nepatrnej časti, a to len čo do zaplataenia pokračujúceho úroku z omeškania za dobu od 3.12.2016 do 13.12.2016 a čo do zaplataenia úrokov z omeškania z nezaplataených úrokov.

45. Aktuálny civilný sporový poriadok síce neprevzal úpravu § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku a preto zohľadniť sa má pri rozhodovaní o trovách konania v zásade každý, aj nepatrný neúspech, a to aj neúspech len čo do príslušenstva pohľadávky, avšak to podľa názoru súdu nemožno aplikovať absolútne v tom zmysle, že aj v prípade ako je tu, kedy v percentuálnom vyjadrení pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 99,38 % ku 0,62 % by súd mal takýto nepatrný neúspech premietnuť do určenia rozsahu nároku na náhradu trov konania.

46. CSP ani nevymedzuje, či rozsah nároku na náhradu trov konania má súd vyjadriť percentom, ak áno či v celých číslach, či na koľko prípadne desatinných miest, alebo či ho má a môže vyjadriť zlomkom a podobne, pričom princípu racionality v práve, ako aj hospodárnosti konania (článok 17 základných princíпов CSP) by zaiste nezodpovedal postup, kedy by súd ako neúspech bral neúspech, ktorý tu zodpovedá 0,62 percentám uplatňovaného nároku.

47. Úspech žalobcu preto podľa § 255 ods.1 CSP odôvodňoval priznanie mu nároku na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

48. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.